

ДРУГЕ СОБОРНЕ ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ПЕТРА.

¹ Симон Петр, слуга і апостол Ісуса Христа, тим, що з нами однаку дорогу віру прийняли по правді Бога нашого і Спаса Ісуса Христа:

² благодать вам і впокій нехай умножить ся в познанню Бога й Ісуса, Господа нашого.

³ Яко ж усе до життя і побожності дароване нам Божою силою Його, через познанне Покликавшого нас славою і чеснотою (милостю),

⁴ чим найбільші і дорогі обітницї даровані нам, щоб через них були ви спільниками Божої природи, ухиляючись від тлінного хотіння, що в сьвітї,

⁵ то доложіть до сього усе ваше старанне, і подайте у вірі вашій чесноту, а в чеснотї розум,

⁶ а в розумі вдержанне, а у вдержанню терпінне, а в терпінню побожність,

⁷ а в побожності братню любов, а в братній любові любов (для всіх).

⁸ Коли бо се буде у вас і умножить ся, то не оставить вас лїнивими, ані безплодними в познанні Господа нашого Ісуса Христа.

⁹ У кого бо нема сього, той слїпий і коротко видющий, що забув на очищенне давних своїх гріхів.

¹⁰ Тим то, брати, старайтесь більше утвердити ваше покликанне і вибранне; се бо роблячи, ніколи не спотикнетесь.

¹¹ Так бо щедро дозволить ся вам вхід у вічне царство Господа нашого і Спаса Ісуса Христа.

12 Тим і не занехую завсіди пригадувати вам сі речі, хоч ви й знаєте, і утверджені у сій правді.

13 Видить ся ж мені право, доки я у сій оселі, розбуджувати вас у наповіданню;

14 знаючи, що скоро оставлю оселю мою, яко ж і Господь наш Ісус Христос објавив мені.

15 Старати му ся ж, щоб ви і всюди, по моєму розстанню, робили спомин сіх річей.

16 Не за байками бо, хитро придуманими, йдучи, објавили ми вам силу і прихід Господа нашого Ісуса Христа, а будши самовидцями величчя Його.

17 Бо Він приняв від Бога Отця честь і славу, коли зійшов до Него од величньої слави такий голос: „Се Син мій любий, що я вподобав Його.“

18 І сей голос чули ми, як сходив з неба, будши з Ним на горі сьвятій.

19 Ще ж маємо певніше слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на него, як на сьвітильника, що сьвітить в темному місці, аж день засияє, і денниця зійде в серцях ваших;

20 се найперш знаючи, що жадне книжне пророцтво не дієть ся своїм розв'язаннем.

21 Бо ніколи із волі чоловіка не вповідано пророцтво, а від Духа сьвятого розбуджувані, промовляли сьвяті люде Божі.

2

1 Були ж і лжепророки між людьми, як і між вами будуть лжеучителі, котрі введуть ересі погибелі, і відцуравшись викупившого їх Владики, приведуть на себе скору погібиль.

2 І многі підуть за їх погібільлю, котрі дорогу правди хулити муть;

3 і в зажерливості придуманими словами вас підходити муть, для котрих суд з давнього часу не гаїть ся, і погибіль їх не дрімає.

4 Бо коли Бог ангелів, що згрішили, не пощадив, а кинув їх в окови пекольної темряви, і передав, щоб хоронено їх на суд;

5 і коли первого сьвіта не пощадив, а самовосьмого Ноя, проповідника правди, охоронив, повідь на сьвіт нечестивих допустивши;

6 і коли городи Содому й Гоморру засудив на руїну, обернувши в попіл, і поставивши, яко приклад для будучих безбожників,

7 а ізбавив праведного Лота, омерзенного розпустним життем безбожників;

8 (живучи бо між ними праведник той, дивлячись і слухаючи про беззаконні діла, день в день мучив праведну душу;)

9 то й знає Господь побожних з покуси вибавляти, неправедних же хоронити про судний день на муки,

10 найбільше ж тих, що ходять в слід за тілом в нечистому хотінню, і зневажають начальство; що сьміливі, самолюбні, не лякають ся хулити власть,

11 хоч ангели, кріпостью і силою більшими бувши, не приносять проти них перед Господа докоряючого суду.

12 Сі ж, як безсловесні зьвірі, природні, що родять ся на лови і забитте, хулять, чого не розуміють, і в зотлінню своїм загинуть,

13 і нагороду неправди приймуть. Солодкими вважають вони дочасні розкоші; вони — самий сором і беззаконне, розкошують в обманьстві своїм, їдаючи з вами;

14 очі мають повні прелюбодіяння і неперестаючого гріха, надять душі неутвержені;

серце в них навчене до зажерливости, се — діти прокляття;

¹⁵ котрі, опустивши праву дорогу, заблудили, йдучи дорогою Валаама, сина Восорового, що полюбив несправедну нагороду,

¹⁶ тільки ж мав кару за своє беззаконне, бо підяремник німий, проговоривши чоловічим голосом, остановив нерозум пророка.

¹⁷ Се жерела безводні, хмари, хуртовиною гонимі, котрим чорна темрява на віки захована.

¹⁸ Промовляючи бо великими і марними словами, принаджують хотінням тіла та розпустою тих, що ледво утікли від живучих в блуді,

¹⁹ обіцяючи їм волю, самі будучи слуги зотління; хто бо ким подужаний, того він і невольник.

²⁰ Коли бо, утікши від нечистоти світа через пізнання Господа і Спаса Ісуса Христа, однакж, знов замотавшись, бувають подужані, то останнє їх — гірше першого.

²¹ Лучче би їм було не пізнати дороги правди, як, пізнавши, одвернутись від переданої їм сьвятої заповіді.

²² Довело ся ж їм по правдивій приповіді: „Пес вертаєть ся до своєї блювотини“, а „свиня, скупавшись, (іде) валять ся у калюжу“.

3

¹ Се вже, любі, друге пишу вам посланнє, в котрих, наповідаючи, збуджаю чисту думку вашу,

² щоб згадали слова, проречені від сьвятих пророків, і заповідь від нас, яко апостолів Господа і Спаса,

³ се найперш знаючи, що прийдуть в останні дні ругателі, ходячі по своєму хотінню,

⁴ і скажуть: Де обітниця приходу Його? від коли бо батьки умирають, усе так само пробуває від почину створіння.

⁵ Не знають бо ті, що так хочуть, що небеса були з давнього часу, і земля із води, і в воді постала словом Божим,

⁶ длячого й тогдашній світ водою затоплений, погиб;

⁷ нинішні ж небеса і земля тим самим словом заховані, і на огонь зберегають ся про день суду й погибелі безбожних людей.

⁸ Тільки ж одно се нехай не буде перед вами тайне, любі, що один день у Господа, як тисяча літ, а тисяча літ, як один день.

⁹ Не гаїть ся Господь з обітницею, як се декотрі за гайку вважають; а довготерпить вам, не хотячи, щоб хто погиб, а щоб усі до покаяння прийшли.

¹⁰ Прийде ж день Господень, як злодій в ночі; тоді небеса з шумом перейдуть, первотини ж, розпечені розтоплять ся, і земля і діла на ній погорять.

¹¹ Коли ж се все зруйнуєть ся, то якими слід вам бути в святаму життю і побожності,

¹² дожидаючи й бажаючи скорого приходу Божого дня, котрого небеса, палаючи, рунуть, і первотини, горючи, розтоплять ся?

¹³ Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаємось, в котрих правда домує.

¹⁴ Тим то, любі, сього дожидаючи, старайтесь нескверними і чистими явитись перед Ним в упокою,

¹⁵ а довготерпінне Господа нашого за спасенне вважайте; яко ж і любий наш брат Павел по даній йому премудрості писав вам,

¹⁶ яко ж і в усіх листах, говорячи в них про сі речі; в котрих дещо тяжко зрозуміти, що неуки і

неутверджені перекручують, як і інші писання, на свою власну погибіль.

¹⁷ Ви ж, любі, знаючи вперед, бережіть ся, щоб і вас не зведено блудом безбожників, і не відпали від свого утвердження;

¹⁸ а ростіть в благодаті і знанню Господа нашого і Спаса Ісуса Христа. Йому слава і тепер і по день віка. Амінь.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-02-05

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Jun 2026 from source files
dated 12 Dec 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358